

Hier is brief 16 met vragen van Janine Vermeij-Post, pastoraal ouderling, aan ds. Peter Hendriks over de zaken rond de verhuizing naar de Waterstaatskerk, maar ook over dagelijkse dingen. Heeft u ook nog vragen of opmerkingen? Laat het Janine weten, na de kerk tijdens de koffie, of via Facebook.

Beste Peter,

Wat een spanning in de wereld nu dat de nieuwe president van de VS een inreisverbod heeft afgegeven voor mensen uit 7 landen. Ik sprak een collega hierover. Zij is een wetenschapper uit Iran en is een aantal maanden op de UT aan het werk. Zij is een moslima, inclusief hoofddoek... Ze vertelde me: 'Mohammed is een van de profeten waar wij in geloven, maar wij geloven ook in Jezus, als profeet. Wij zijn niet zo verschillend van Christenen.' Hoe meer ik met haar praat, over haar cultuur, over haar geloof, hoe beter ik haar begrijp. Zo is het, denk ik, altijd: als het gesprek open blijft kan je van elkaar leren.

In Nederland lijkt leren vanzelfsprekend. Ik sta er weleens bij stil hoe dat vroeger ging. Er staan wel verhalen in de Bijbel over Jezus in de synagoge en over mannen die besprekingen hadden bij de poort. Waren vroeger het leren en de kerk / synagoge / moskee, niet onlosmakelijk met elkaar verbonden?

Ik las in Trouw (maandag 30 januari) dat de PKN tienduizend nieuwe gelovigen bereikt met nieuwe kerkvormen. PKN zoekt nog nieuwe pioniersplekken. Is dat wat we ook voor ogen hebben voor de waterstaatskerk? Ik ben benieuwd wat voor plannen er uit onze gemeente komen om een plek te bieden waar mensen van elkaar kunnen blijven leren.

Ik wens je een leergierige week toe.

Met hartelijke groet,
Janine

Dag Janine,

Goed hoor, dat je zulke gesprekken hebt op je werk. Voor jezelf waardevol en voor je collega. Nu al, in deze voor haar zo vreemde omgeving. Zeker ook straks, als ze weer terug is in eigen land. Zulke ontmoetingen laten hun sporen na. Bij jullie beiden èn bij de mensen om je heen. Je ziet het ook bij Hengeloërs die voor hun werk of studie een tijd elders in de wereld vertoeven. Tenminste als ze daar kans hebben voor zulke ontmoetingen en er hun weg in weten te vinden. In onze steeds angstiger wordende wereldsamenleving zijn ze broodnodig.

Als kerk midden in de stad wil je daar mensen voor toerusten. Hen helpen ontmoetingen aan te gaan over de wezenlijke dingen in het leven. Over culturele eigen-aardigheden, uiteraard. Maar ook over geloofstradities, en over hoe jij daar zelf in staat. Over hoe jij tegen het leven aankijkt. Hoe jij je verhoudt tot jouw eigen geloofstraditie. Wat jou daarin kostbaar is. Al weet je niet alles, wel te beseffen wat je erin aan het hart gaat.

De kerk als “leerhuis”. Het is het door alle eeuwen heen geweest. Het gaat natuurlijk helemaal mis als het een “indoctrineerhuis” wordt. Maar ja, dat geldt voor elk opleidingsinstituut, binnen en buiten de kerk. Misschien is de kerk, met al haar ervaring, wel een van de meest geschikte plekken geworden voor dit soort leerprocessen.

Vijf jaar geleden al was er binnen de landelijke PKN al sprake van dat Hengelo bezig is met het ontwikkelen van een eigen, bijzondere pioniersplek in het centrum van een stad. Voor ons gevoel kwam dat etiket toen nog wat vlotjes. Wie weet, hoe snel het nu opeens concreet kan worden allemaal. Boeiend om er bij te zijn en het mee te maken!

Met hartelijke groet,
Ds. Peter Hendriks

